

Xavier Batlle, estimulant l'educació

Dij, 20/03/2014 per Catalunya Religió

(*Pepe Menéndez*) Els processos d'implantació i certificació de Qualitat al món escolar han estimulat la millora de l'educació i han normalitzat el costum de compartir les millors pràctiques metodològiques. **Xavier Batlle**, que [va morir](#) el passat dia 14, era un bon exemple dels primers impulsors dels processos de Qualitat a l'escola catalana. El Xavier ha fet molt per millorar l'educació. No ha estat un apassionat dels processos formals de la qualitat educativa, sinó que sempre ens ha estimulat a anar més a fons, a endinsar-nos en el cor de la millora de les pràctiques educatives, aquelles que havien d'ajudar els alumnes a ésser millors persones i a estar més preparats.

De jove es va incorporar com a professor de Formació Professional al [Centre d'Estudis Joan XXIII](#) a Bellvitge, de la xarxa de [Jesuïtes Educació](#). En el seu itinerari professional, va anar endinsant-se en la potencia educativa i formativa de les tecnologies, i, més tard, en la potencia de la Qualitat per posar-la al servei de les persones. En els seus processos d'implantació, ha estat un mestre per a molts professors de les escoles de Jesuïtes, des de la seva condició de responsable de Qualitat de la xarxa d'escoles a Catalunya, i també del col·lectiu de l'Escola Cristiana de Catalunya.

La seva generositat l'ha portat a col·laborar amb tots aquells que volguessin elevar el nivell formatiu a les aules al nostre país, compromentent-se amb associacions per a l'excel·lència.

Aquest mateix convenciment l'ha fet establir estretes relacions amb moltes empreses, compromeses també amb la millora de l'educació. Amb elles va establir aliances de complicitat i sinèrgies de millora, a través de la seva il·lusió i empatia, com va quedar palès amb els nombrosos amics, provinents d'empreses que hi havia a la cerimònia de comiat.

De vegades, era impossible seguir el ritme del seu treball incansable, i acabar d'entendre els seus excels, treballats amb mitja pipa. La seva força resultava de vegades ingènua, i això encara el feia més proper. Encara que la seva malaltia se l'ha emportat en menys de quatre mesos, ens ha quedat a tots els que el coneixíem un profund agraïment per haver compartit la vida amb ell. I el sentiment de voler celebrar-la per plena, intensa, apassionada i alegre.

El Xavier ha tingut moltes passions per la seva gran vitalitat. En primer lloc, la seva dona Rosa i les seves tres filles, Aïna, Núria i Meritxell. Parlava molt d'elles perquè les estimava profundament, i se sentia molt cofoi de la seva família. Compartia amb els seus companys les seves tribulacions i com es meravellava del creixement de les seves filles. El Xavier ha estat una persona bona, que ha cercat el bé comú. I això ho projectava tant al seu entorn més immediat, com a l'àmbit del seu país, reflectit en l'entusiasme amb que ha viscut aquesta època d'eclosió

d'identitat nacional. I com assenyala un dels companys, que hem quedat desolats per la seva marxa, tots admiràvem "els seus ulls de biòleg que saben contemplar en la natura la bellesa del món".

Pepe Menéndez *és director adjunt de la Fundació Jesuïtes Educació*